Lesson 4 They have stood the test of time Belarusian Writers

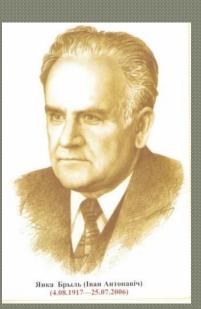
(17.09.1912-7.08.1995)

(7.07.1882 - 28.06.1942)

Form 8

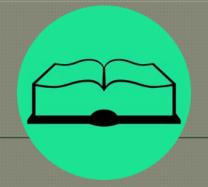
They have stood the test of time

How do you understand the title of the lesson? Do you like it?

What do you think?

- Is it necessary to study classical literature
  - at school?
- Do you like reading it?

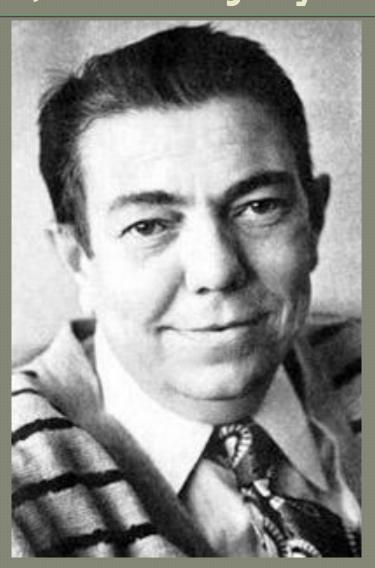

• How many belarusian writers do you know?

• What do you think, why we should know them?

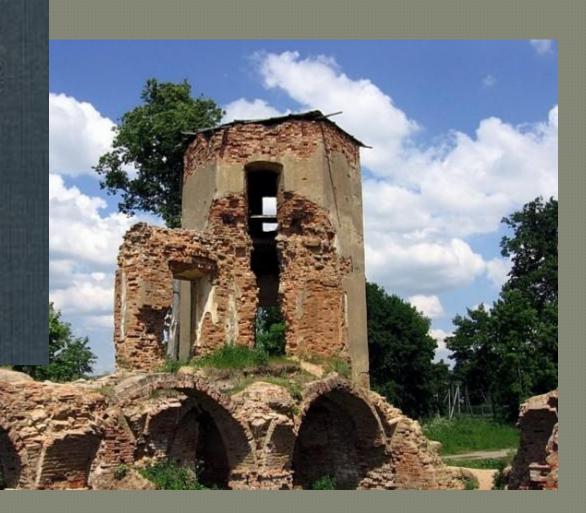
Vladimir Korotkevich (Nov. 26, 1930 – July 25, 1984)

Черный замок Ольшанский Дикая охота короля Стаха

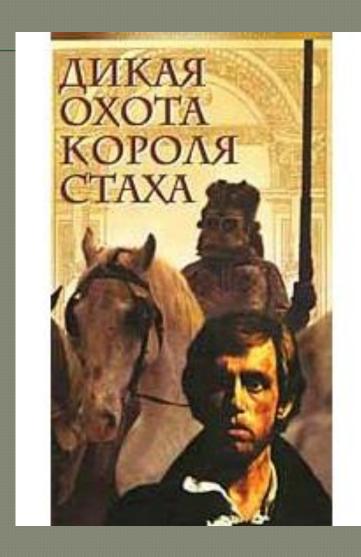

YAAASIMIP KAPATKEBIY

ДЗІКАЕ
ПАЛЯВАННЕ
КАРАЛЯ СТАХА

Каласы пад сярпом тваім

Уладзімір Караткевіч

Каласы пад сярпом тваім

Раман у дзвюх кнігах Кніга першая

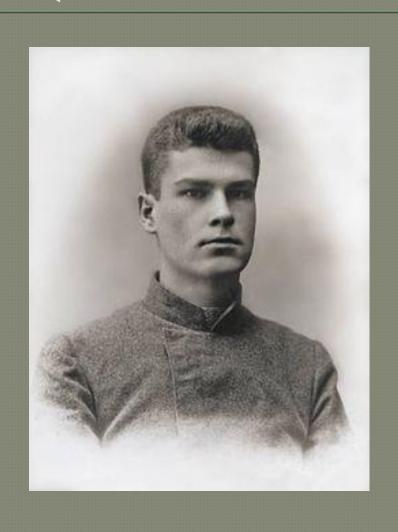
Выйсце крыніц

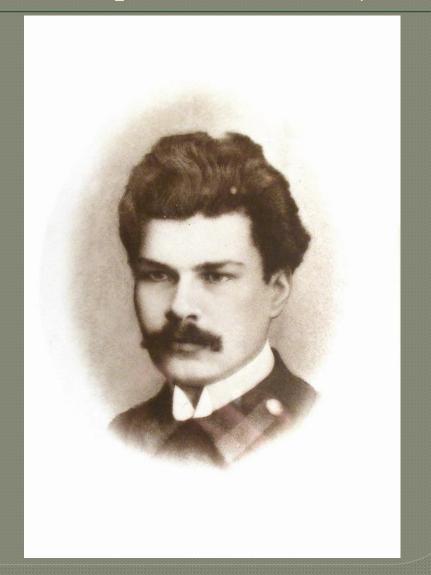
Мінск

Юноштел

1995

Maksim Bogdanovich (Dec. 9, 1891 – May 25, 1917)

Ab usiom pa trochu.

Ab lubinie.

Úsiakaje siało maje dalokije paletki, szto ich nazywajuć u nas naddatkami. Ziamla tam sauna pa sabie takaja, jak i na siadzibie, ale wazić tudy hnoj trudno, bo jaho ŭ naszaj haspadarcy mało i wazić za wiarsty try nia kożny haspadar może. Dyk ziamla i rodzić drenna. Na takich paletkach siejuć żyta, potym pole hulaje dwa hody, pasla siejuć hreczku. Nažnie tamaka haspadar żyta kapy czatyry z morha — znaczyć, na hod wypadaje pudoŭ dziesiać ziernia i piatnacać sałomy.

Takije dalokije i slabyje paletki lohka paprawić; treba tolki ich padkarmić, ale nia hnojem, a lubinom.

Može wy baczyli łubin hdzie u dwary rascie jon jak bob. Heta — zielle, katoraje, kali jaho pryaresz, daje tak sama szmat karyści, jak hnoj. Łubin siejuć woś jak.

Pad łubin treba ŭzarać pole z wosieni; wiasnoju wyskaradzić, ŭzarać jaszcze raz; pierad siaŭboju razbić baraznu baranoju, kab ziernie nie zapadało zalisznie hłyboka ŭ ziamlu; tady ŭžo siejać dziesiać pudoŭ na morh.

Łubin spaczatku słabo raście, baicca

trawy i ziella, tak szto najlepsz jaho siejać na kartoplaniszczy. Ale jak piarojdzie 3—4 niadzieli, dyk i nie ahledziszsia, jak jon szybanie ŭ haru i zaćwiacie.

Pryorywać łubin treba tady, jak na im paczynajuć zawiazywacca struki.

Pryaraŭszy, czakajuć dźwie niadzieli, pakul ziamla dobra ablaže, i tady siejuć żyta.

Pud lubinu kasztuje u nas poŭ rubla abo czatyry złoty, znaczyć, kab dobra uhnaić morh ziamli, treba addać rubloŭ piać—
sześć. Ale za hetyje hroszy nažniesz z morha ŭžo nie czatyry kapy žyta, a wosiem,
— prybudzie szmat i ziernia, i sałomy. Łubin daje karyść nia tolki jak adno hnoj:
swaimi kareńczykami jon wyciahaje z ziamli, jak liwarom, stary pierahnoj, szto hadami ściakaje ŭ hłyb ziamli. I tamu hroszy,
szto addasz za jaho, wiernucca wielmi skora.

Busieł s pad-Słucka.

Z Biełarusi i Litwy.

(Ad naszych korespondentoŭ).

H. Radoszkowiczy Wilenskaj hab. Úžo treci hod, jak hubernski "rasparadzicielny" kamitet prawodzie szosse ad stancii Radoszkowiczy da horada, 7 wiorst. Celych dwa hody nie było prajezdu na stanciju.

MUZYKA.

Żyń na świeci muzyka. Mnoha chadziń jon pa ziamli dy ŭsio hraŭ na skrypcy. I płakała ŭ jaho rukach skrypka, i takaja była ŭ jaho hranniu nuda, szto až za serce chapala.

Płaczeć skrypka, ljuć ludzi ślozy, a mužyka staić i wywodzić jaszcze żałośniej, jaszcze nudniej. I baleła serce, i padstupali k waczam ślozy: tak i ŭderyŭsia by hrudźju ab ziamlu, dy ŭsio słuchaŭ by muzyku, ŭsio plakaŭ by pa swajej doli...

A bywała jaszcze j tak, szto muzyka bytcam wyrastaŭ u waczach ludziej, i tady hraŭ mocna, huczna: hudziać struny, dzwanić rymka, bas jak hrom hudzić i hrozna budzić ad sna i zawieć jon narod. I ludzi padymali apuszczenyje hoławy, i hniewam wialikim bliszczali ich woczy.

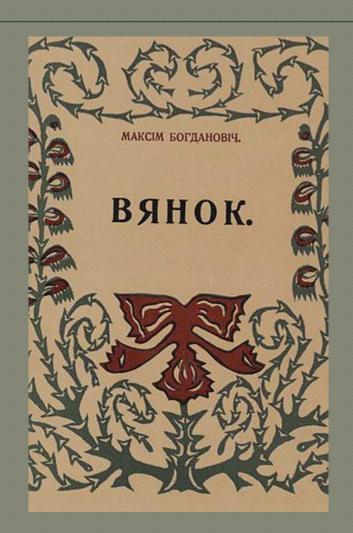
Tady blednieli, i traslibia, jak ü lichomancy, i chawalisia ad strachu, jak tyje hadziuki, üsie kryŭdzicieli narodu. Mnoha ich chaciela kupić u muzyki skrypku jaho, ale jon nie pradaŭ jaje nikomu. I chadziŭ jon dalej miež biednym ludom i hranniem swaim budziŭ jaho ad ciažkaho sna.

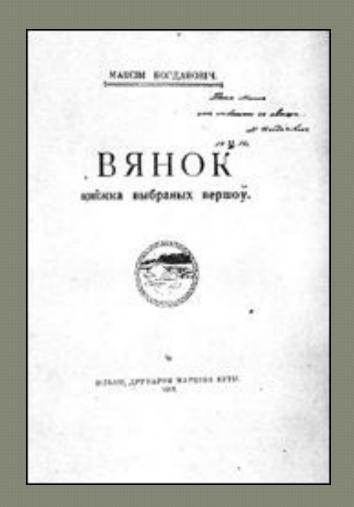
Ale pryjszou czas, i muzyki nie stało: złyje i silnyje ludzi kinuli jaho u turmu, i tam skonczyłaś zyccie jaho... I tyje, szto zahubili muzyku, uziali jaho skrypku i paczali samy hrać na joj narodu.

Tolki ichniaje hrannie niczoha ludziom nie skazała. —"Dobra hrajecie", — hawaryli im, —"dyk ŭsio nia toje!"—I niehto nia moh rastłumaczyć, czamu ad hrannia muzyki tak mocna biłosia serce biedakoŭ. Nichto nia wiedaŭ, szto muzyka ŭsiu duszu swaju klaŭ ŭ ihru. I usza jaho znala ŭsio toje hore, szto baczyŭ jon pa ludzioch; heta hore hrało na skrypcy, heta jano wadziła smykam pa strunach; i niwodzin syty nia moh tak hrać, jak hrało narodnaje hore.

Prajszło szmat hadoù s taho czasu. Skrypka rażbiłaś. Ale pamiać ab muzyce nia zhinuła z im razam. I s-pamieč taho narodu, katoramu jon kaliś hraŭ, wyjduć dziesiatki nowych muzykoŭ i hranniem swaim buduć budzić ludziej k świetu, praŭdzi, bractwu i swabodzi...

Maksim B-vicz.

Vasil Bykov (June 19, 1924 – June 22, 2003)

